

Է .

Երբ ես ձեր քաղթեն ելայ, արեգակն էր երկու կանգուն.
 Ելայ յայս քաղաքս եկայ, լօք եղաւ օրեկս իրիկուն.
 Աղուորն այլ ի դէմս ելաւ, պինդ գըրկեց տարաւ զիս ի քուն.
 Շամամ ծըծերուն միջին տեղ ձըգեց 'ւ արաւ զիս ի քուն.
 Պագիկ տայր ու պագ առնոյր, դավր աներ մեկալ գիշերուն:

Ը .

Ի՞նչ եմ արեր քեզ, հո՛գի, որ կ'ասես թէ սիրտըս քար է.
 Զաւե՛լ թէ կարծիք ունիս աչերուս թ'այլ մարդ կու սիրէ.
 Երդնում զինչ երդում ունիս, որ Աստուած ի վեր վըկայ է,
 Սըրտիկս ի քենէ ի գատ չեմ մընար թ'այլ մարդ կու սիրէ:

Թ .

Կանգնիմ ես ի քո դիմաց, լամ որ ի մ հուրն ըզքեզ չերէ.
 Մանուկ սիրու տեր արի, հանեցիր ի մարդկութենէ.
 Ջանա՛ շուտով ճար արա՛, զիս ի քո գիրկըն ժողովէ՛,
 Թէ չէ կը սպանեմ ես զիս, գան ուզեն զարիւնս ի քենէ:

Ժ .

Գթիաք ու գընալ կ'ասես, ա՛ռ դանակ ու դու զիս մորթէ:
 Զո սիրած եարուկն եմ ես, իմ արիւնըս քեզ հալալ է.
 Այս իմ նենգաւոր աչերս ծըռկըտի գայ զքեզ փընտըռէ.
 Եթէ դուն ի հոս չըլլաս, նա լեզուակս հետ ո՞ւմ գըրուցէ:

Ժ Ա .

Յառաչեմ նա հառաչ կուգայ, հուրն ու բոցն ի վրայ կու բերէ,
 Ամէն խօշ երաին տարտէն, զիս թողեր 'ւ այլ մարդ կու սիրէ.
 Աճապ այն ինծի կուգա՞յ, կամ թէ զոր անգետ կու սիրէ.
 Զինչ մէկ մ'որ թողու զպաղչան 'ւ ի փողոցն երթայ փնտրոշտէ:

Ժ Բ .

Աչերուդ, ա՛մ, ամր արա՛, քու ուներդ երկիր կ'աւիրէ,
 Շիրագ ու Շիրվան քաղաք, զԸսպահան ի հիմնէ քակէ.
 Մարդն որ սիրու տեր լինի, թէ լեռներն երթայ նա կ'ասէ.
 Ցերեկն է իր մութն եղեր, մարդ ըզիր տարտըն չըգիտէ: